

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

29.04.2019 r.

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Prawo do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów strat z tytułu zbycia wierzytelności obejmującej kwotę kaucji gwarancyjnej zatrzymanej przez kontrahenta, wyrok NSA z 16 kwietnia 2019 r., sygn. II FSK 1533/17	3
Warunkiem uzyskania nadpłaty na gruncie podatku VAT jest wykazanie, że doszło do zubożenia podatnika, wyrok NSA z 17 kwietnia 2019 r., sygn. I FSK 589/17	3
Braku możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wartości nominalnej wierzytelności z tytułu naliczonych, a niezapłaconych odsetek od zbywanych wierzytelności pożyczkowych, wyrok NSA z 17 kwietnia 2019 r., sygn. II FSK 1153/17	3
Przy wykładni niejednoznacznego w treści art. 24b ust. 3 ustawy CIT należ mieć na względzie art. 2a Ordynacji Podatkowej, wyrok WSA w Warszawie z 17 kwietnia 2019 r., sygn. III SA/Wa 1905/18	4
Przesłanki objęcia zwolnieniem z art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT dodatkowego przychodu związanego z transportem wyrobów wytworzonych na terenie SSE, wyrok NSA z 17 kwietnia 2019 r., sygn. II FSK 1149/17	4
Koszty zniszczenia ulotek i opakowań zamawianych przez spółkę matkę w ilości większej niż zapotrzebowanie refakturowane na spółki z grupy nie stanowią ich kosztów podatkowych, wyrok NSA z 18 kwietnia 2019 r., sygn. II FSK 1168/17	5
Odliczenie VAT naliczonego z tytułu transakcji, która została opodatkowana na zasadach ogólnych, podczas gdy prawidłowym było zastosowanie do niej odwrotnego obciążenia, wyrok TSUE z 11 kwietnia 2019 r. w sprawie C-691/17 PORR Építési Kft	5

Prawo do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów strat z tytułu zbycia wierzytelności obejmującej kwotę kaucji gwarancyjnej zatrzymanej przez kontrahenta, wyrok NSA z 16 kwietnia 2019 r., sygn. II FSK 1533/17

Rozstrzygnięcie czy ustanowiona w umowie o roboty budowlane „kaucja gwarancyjna” nadal stanowi część wynagrodzenia, czy też jej status prawny jest odmienny, wymaga każdorazowego odniesienia in casu. Wadliwa jest próba konstruowania na tym gruncie uniwersalnej zasady, skoro jest to kwestia każdorazowo uzależniona od woli stron i zastosowanych w umowie konstrukcji prawnych.

Natomiast, spełnianie przez oba zabezpieczenia takich samych funkcji, nie oznacza, iż tożsamy jest ich charakter prawny. Zasadnie WSA wskazał, iż organ źle zinterpretował pewne okoliczności faktyczne, z których wyinterpretował w dalszej kolejności, że doszło do zawarcia umowy dotyczącej kaucji gwarancyjnej. Błędnie też uznał organ, że kaucja gwarancyjna stała się niejako odrębnym bytem, niezależnym od należności za wykonane prace. Część należności została co prawda zatrzymana, ale to nie zmienia faktu, że była to w dalszym ciągu należność z tytułu świadczonych prac. A zatem, należało ją kwalifikować jako przychód należny rozpoznany w przychodach spółki. A w konsekwencji trzeba przyjąć, że w przypadku zbycia tych wierzytelności spółka miała pełne prawo rozpoznać stratę z tego tytułu w kosztach uzyskania przychodu. Skoro pełna kwota wynikająca z faktury (w tym kwota „kaucji gwarancyjnej” zatrzymana przez kontrahenta), została przez spółkę rozpoznana jako element należnego przychodu i podlegała opodatkowaniu to nie znajduje zastosowania wyłączenie z kosztów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy CIT.

W konsekwencji, trzeba przyjąć, że w przypadku zbycia wierzytelności spółka miała pełne prawo rozpoznać stratę z tego tytułu w kosztach uzyskania przychodu.

Warunkiem uzyskania nadpłaty na gruncie podatku VAT jest wykazanie, że doszło do zubożenia podatnika, wyrok NSA z 17 kwietnia 2019 r., sygn. I FSK 589/17

Wyrok został wydany w sprawie spółki, która opodatkowała sprzedaż towarów (poduszek) według podstawowej stawki VAT (23%), podczas gdy transakcje te powinny zostać opodatkowane według stawki obniżonej (8%). W związku z tym spółka skorygowała deklara-

cje VAT i wystąpiła o zwrot nadpłaty. Organy podatkowe odmówiły jednak jego dokonania, powołując się na okoliczność, że po stronie spółki nie doszło z tego tytułu do zubożenia (spółka nie zwróciła bowiem różnicy w kwocie VAT na rzecz swoich klientów).

W wyroku z 17 kwietnia 2019 r. NSA przychylił się do stanowiska organów podatkowych (odmiennie niż WSA w Gdańsku orzekający w tej sprawie) i uznał, że zwrot kwoty VAT jest spółce nienależny. NSA powołał się w szczególności na uchwałę pełnego składu Izby Gospodarczej NSA z 22 czerwca 2011r. (sygn. I GPS 1/11) dotyczącą nadpłaty w podatku akcyzowym, uznając że ma ona zastosowanie również na gruncie VAT.

Przy tej okazji warto zwrócić uwagę, że w wyniku planowanej nowelizacji do Ordynacji podatkowej mają zostać wprowadzone przepisy, zgodnie z którymi zwrot nadpłaty ma być wprost uzależniony od braku wystąpienia tzw. bezpodstawnego wzbogacenia. Należy jednak pamiętać, że na gruncie VAT w temacie bezpodstawnego wzbogacenia wielokrotnie wypowiedział się TSUE, a jego orzecznictwo dostarcza argumentów za uznaniem, że np. w przypadku ustalenia wynagrodzenia w kwotach brutto nie mamy do czynienia z bezpodstawnym wzbogaceniem (vide np. wyrok z 18 czerwca 2009 r. w sprawie C-566/07 Stadeco BV).

Braku możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wartości nominalnej wierzytelności z tytułu naliczonych, a niezapłaconych odsetek od zbywanych wierzytelności pożyczkowych, wyrok NSA z 17 kwietnia 2019 r., sygn. II FSK 1153/17

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem spółki wskazującym na możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów z tytułu sprzedaży wierzytelności pożyczkowych wartości nominalnej wierzytelności z tytułu naliczonych, a niezapłaconych odsetek, w kwocie nieprzekraczającej przychodu osiągniętego w związku ze sprzedażą tych wierzytelności odsetkowych.

W momencie powstania wierzytelności odsetkowych spółka nie poniosła żadnego kosztu ani w sensie podatkowym, ani w sensie ekonomicznym (bilansowym). Naliczone odsetki wynikają z przyjętych na siebie obowiązków pożyczkobiorców. W związku z tym stanowisko spółki, iż wartość naliczonych do dnia sprzedaży odsetek od udzielonych pożyczek i kredytów może w momencie sprzedaży wierzytelności stanowić koszt uzyskania przychodów jest nieprawidłowe.

Przy wykładni niejednoznacznego w treści art. 24b ust. 3 ustawy CIT należ mieć na względzie art. 2a Ordynacji Podatkowej, wyrok WSA w Warszawie z 17 kwietnia 2019 r., sygn. III SA/Wa 1905/18

Z treści spornego art. 24b ust. 3 ustawy CIT nie da się wywieść, iż zakazuje on przy ustalaniu wartości początkowej środka trwałego uwzględnienia odpisów amortyzacyjnych, nawet przyjmując, że jest to odrębny, specyficzny podatek majątkowy. Przepis ten jest niejednoznaczny i budzi wątpliwości interpretacyjne.

Wobec takiej redakcji tego przepisu i użyciu w nim pojęć niedookreślonych, nie można na niekorzyść podatnika uznać, że podstawa opodatkowania nie może zostać pomniejszona o odpisy amortyzacyjne dokonane we wcześniejszych miesiącach. Organ podatkowy w związku z niejednoznacznością przytoczonego przepisu w kontekście określenia czym jest wartość początkowa, powinien zastanowić się nad zastosowaniem przepisu art. 2a Ordynacji Podatkowej.

Przesłanki objęcia zwolnieniem z art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT dodatkowego przychodu związanego z transportem wyrobów wytworzonych na terenie SSE, wyrok NSA z 17 kwietnia 2019 r., sygn. II FSK 1149/17

W przedmiotowym stanie faktycznym spółka wskazała, iż prowadzi działalność gospodarczą (produkcja wyrobów) na terenie SSE i w związku

z tym zapytała czy dodatkowy przychód związany z transportem wyrobów wytworzonych na terenie strefy jest wolny od podatku dochodowego, jako przychód z działalności strefowej.

Zgodnie ze stanowiskiem NSA w analizowanej sprawie dostarczenie klientowi wyprodukowanych w SSE towarów jest usługą subsydiarną wobec działalności głównej, jaką prowadzi spółka na terenie strefy. Należy wziąć pod uwagę, że towar jest wyprodukowany na konkretne zlecenie danego klienta i nie może być sprzedany osobie trzeciej. Produkcja odbywa się na terenie strefy, zaś dostarczanie towaru nie jest stałą praktyką spółki. Zatem sporadyczne dostarczenie towaru klientowi stanowi niewielki element zasadniczej działalności.

Ponadto należy zaznaczyć, że gdyby spółka nie dostarczyła towaru mogłaby nie wygenerować przychodu z tytułu jego produkcji dla konkretnego klienta. Pomiedzy tymi czynnościami a działalnością podstawową, istnieje ścisły, nierozwalny i funkcjonalny związek, a zatem stanowią one integralną część działalności strefowej spółki i dochody z tego rodzaju działalności stanowią dochody uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE.

Wobec tego, podobnie jak podstawowe usługi i produkty wyprodukowane w SSE, tak też te sporadyczne dostawy i transport objęte są zwolnieniem z art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT.

Koszty zniszczenia ulotek i opakowań zamawianych przez spółkę matkę w ilości większej niż zapotrzebowanie refakturowane na spółki z grupy nie stanowią ich kosztów podatkowych, wyrok NSA z 18 kwietnia 2019 r., sygn. II FSK 1168/17

Koszty zniszczenia ulotek i opakowań, które spółka zamówiła w ilości większej niż istniejące zapotrzebowanie z uwagi na uzyskanie korzystniejszej ceny, ponoszone przez spółkę francuską nie mogą być przenoszone na spółki z grupy i zaliczane przez nie do kosztów podatkowych.

Kwestia celowości wydatku i jego związku z przychodem pod kątem zachowania, zabezpieczenia źródła przychodów musi uwzględniać także pewne ryzyko, jakie ponoszą podmioty gospodarcze, podatnicy prowadzący działalność gospodarczą, również ryzyko związane z tym, że pewne przedsięwzięcia podejmowane przez podatników finalnie nie doprowadzą do uzyskania przychodu, z różnych powodów, m.in. takich, jakie podaje spółka.

Ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej nie może być pomijane przy dokonywaniu oceny, czy dany wydatek jest kosztem uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy CIT, jednak konieczne jest wyznaczenie granic tego ryzyka. Tak samo jak spółka ponosi swoje ryzyko związane z brakiem sprzedaży towaru, który jest w spółce, tak samo pewne ryzyko związane z nieuzyskaniem przychodu ze sprzedaży towarów ponosi spółka matka.

W związku z tym przenoszenie ryzyka działalności spółki matki na podmioty z grupy w przy-

padku ulotek i opakowań zamawianych przez spółkę matkę jest nieuzasadnione. Koszty te nie mają związku z działalnością gospodarczą podmiotów z grupy i nie mogą stanowić ich kosztów podatkowych.

Odliczenie VAT naliczonego z tytułu transakcji, która została opodatkowana na zasadach ogólnych, podczas gdy prawidłowym było zastosowanie do niej odwrotnego obciążenia, wyrok TSUE z 11 kwietnia 2019 r. w sprawie C-691/17 PORR Építési Kft

Sprawa (węgierska) dotyczyła spółki PORR, która w związku z budową autostrady otrzymała od swoich dostawców faktury z wykazanim VAT. PORR opłaciła te faktury, odliczyła wynikający z nich VAT oraz wystąpiła do organu podatkowego o jego zwrot. Organ odmówił jednak dokonania zwrotu, uznając że transakcje powinny podlegać systemowi odwrotnego obciążenia. Wystawcy faktur powinni byli zatem wystawić faktury bez wskazania kwot VAT (który z kolei powinien zostać rozliczony przez PORR).

W tych okolicznościach TSUE uznał, że przepisy unijne nie sprzeciwiają się praktyce organu podatkowego polegającej na odmowie PORR prawa do odliczenia VAT naliczonego. Przy tym, gdyby stwierdzone zostało, że zwrot VAT (nieprawidłowo wykazanego przez dostawcę usług na fakturze wystawionej na rzecz usługobiorcy) okazałby się nadmiernie utrudniony lub niemożliwy (w szczególności w wypadku niewypłacalności dostawcy), usługobiorca (tu: PORR) powinien mieć możliwość skierowania swojego wniosku o zwrot bezpośrednio do organu podatkowego.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

- Kwestia możliwości zastosowania 9% stawki CIT do opodatkowania dochodów osiągniętych w 2019 r. w związku z przeprowadzeniem w czerwcu 2018 r. konwersji wierzytelności własnych na kapitały dłużnika**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 kwietnia 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.66.2019.2.BG 7
- Warunki skorygowania podatku VAT należnego z tytułu wierzytelności nieściągalnych**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 kwietnia 2019 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.21.2019.1.MT 7
- Stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe po przekształceniu firmy osoby fizycznej w spółkę z o.o.**, decyzja Oddziału ZUS w Lubinie z 18 marca 2019 r., sygn. DI/200000/43/177/2019 8
- Status komorników sądowych wykonujących czynności w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym jako podatników VAT**, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 15 kwietnia 2019 r., sygn. PT9.8101.1.2019 8
- Podstawa opodatkowania VAT w przypadku sprzedaży towarów w opakowaniach zwrotnych bez pobierania kaucji za te opakowania**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 kwietnia 2019 r., sygn. 0112-KDIL1-1.4012.34.2019.2.AK 8

Kwestia możliwości zastosowania 9% stawki CIT do opodatkowania dochodów osiągniętych w 2019 r. w związku z przeprowadzeniem w czerwcu 2018 r. konwersji wierzytelności własnych na kapitały dłużnika, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 kwietnia 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.66.2019.2.BG

Z przedstawionego we wniosku stanu faktycznego wynika, że spółka została utworzona w 2016 r. Rokiem podatkowym spółki jest rok kalendarzowy. Bieżący rok obrotowy rozpoczął się 1 stycznia 2019 r. Spółka posiada status małego podatnika w rozumieniu art. 4a pkt 10 ustawy CIT.

W czerwcu 2018 r. spółka dokonała tzw. konwersji wierzytelności (z tytułu opłat licencyjnych, o zwrot kapitału pożyczek, o zapłatę odsetek naliczonych od nich i/lub innych wierzytelności handlowych) na kapitały spółek w 100% od siebie zależnych. Powodem takiej decyzji był brak środków po stronie dłużników na spłatę zadłużenia. Konwersja została przeprowadzona poprzez dokonanie wkładu niepieniężnego (aportu) w postaci wierzytelności. W wyniku przeniesienia wierzytelności tytułem aportu w czerwcu 2018 r. na dłużnika, wierzytelności te wygasły. W związku z tym spółka stwierdziła, iż jest uprawniona do stosowania stawki 9% CIT do opodatkowania dochodów z działalności osiągniętych w 2019 r. pomimo przeprowadzenia w czerwcu 2018 r. opisanej powyżej transakcji.

Należy wskazać, że art. 12 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (dalej: ustawa nowelizująca) odnosi się do podatników, którzy w okresie od dnia następującego po dniu ogłoszenia ustawy nowelizującej (tj. od dnia 20 listopada 2018 r.) wnieśli tytułem wkładu do innego podmiotu, w tym na poczet kapitału składniki majątku tego przedsiębiorstwa o wartości przekraczającej łącznie równowartość w złotych kwoty 10.000 euro, a przed dniem wejścia jej w życie (do dnia 31 grudnia 2018 r.) stosują w roku podatkowym rozpoczętym po dniu 31 grudnia 2018 r. przepis art. 19 ust. 1 ustawy CIT, w brzmieniu obowiązującym w 2018 r. Tym samym podatnicy, którzy dokonali przed dniem 20 listopada 2019 r. tzw. konwersji wierzytelności na kapitały spółek zależnych nie będą podlegali wyłączeniu ze stosowania obniżonej 9% stawki podatku CIT w 2019 r. na podstawie art. 19 ust. 1c pkt 2 lit. a ustawy CIT.

Na podstawie przepisu przejściowego uniezwolniono zastosowanie preferencyjnej stawki jedynie podatnikom, którzy dokonają określonych działań restrukturyzacyjnych w okresie od dnia następującego po dniu ogłoszenia ustawy nowelizującej (tj. od dnia 20 listopada 2018 r.). Biorąc pod uwagę przywołane powyżej przepisy prawa oraz opis stanu faktycznego należy stwierdzić, że stanowisko spółki w zakresie możliwości zastosowania 9% stawki CIT do opodatkowania dochodów osiągniętych w 2019 r. w związku z przeprowadzeniem w czerwcu 2018 r. konwersji wierzytelności własnych na kapitały dłużnika należy uznać za prawidłowe.

Warunki skorygowania podatku VAT należnego z tytułu wierzytelności nieściągalnych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 kwietnia 2019 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.21.2019.1.MT

Warunek wynikający z art. 89a ust. 2 pkt 3 lit. b ustawy VAT., tj. niepozostawanie dłużnika w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego uprawniającego wierzyciela do korekty podatku należnego w trybie art. 89a ust. 1 ustawy VAT, powinien być spełniony zarówno na dzień poprzedzający dzień złożenia rozliczenia (deklaracji pierwotnej) za okres, w którym nieściągalność wierzytelności została uprawdopodobniona, jak również na dzień poprzedzający dzień złożenia deklaracji korygującej, w której dokonuje się korekty podatku należnego w odniesieniu do nieściągalnych wierzytelności.

W przedmiotowej sprawie kontrahent wnioskodawcy w całym okresie, kiedy upływał 150 dzień od dnia terminu płatności wymienionych we wniosku faktur, jak również kiedy przypadał termin na złożenie stosownych deklaracji zawierających korektę podatku i podstawy opodatkowania w trybie art. 89a ust. 1 ustawy VAT z tych faktur, był w trakcie postępowania sanacyjnego (restrukturyzacyjnego), co oznacza, że warunek wynikający z art. 89a ust. 2 pkt 3 lit. b ustawy VAT nie został spełniony.

A zatem, w stosunku do ww. wierzytelności nie zostały spełnione wszystkie warunki, o których mowa w art. 89a ustawy VAT. Bez znaczenia pozostaje fakt, że korekty deklaracji VAT zostały złożone przez wnioskodawcę po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu postępowania sanacyjnego. W konsekwencji, wnioskodawcy nie przysługiwało prawo do dokonania korekty podatku VAT na podstawie art. 89a ust. 1 ustawy VAT.

Stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe po przekształceniu firmy osoby fizycznej w spółkę z o.o., decyzja Oddział ZUS w Lubinie z 18 mara 2019 r., sygn. DI/200000/43/177/2019

Przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie regulują kwestii związanych z przekształceniami płatników składek, a tym samym nie rozstrzygają czy w wyniku przekształceń, w obrocie prawnym powstaje nowy płatnik składek, czy też jest to nadal ten sam podmiot działający jedynie w zmienionej formie organizacyjno-prawnej.

Tym samym, w celu rozstrzygnięcia czy danego rodzaju przekształcenie skutkuje powstaniem nowego podmiotu w obrocie prawnym, należy stosować właściwe dla danej formy organizacyjnej podmiotu, przepisy regulujące kwestie ustrojowe, tj. określające tryb i zasady powstania, likwidacji, jak i przekształceń tych podmiotów.

Dla oceny, czy mamy do czynienia z nowym płatnikiem czy też nie, nie jest rozstrzygający także fakt, czy w wyniku przekształcenia nastąpiło przejście pracowników i dotychczasowego płatnika w zakresie zobowiązań wynikających ze stosunku pracy powstałych przed przejściem części składu pracy na innego pracodawcę. Ze stanu faktycznego wynika, że działalność gospodarcza prowadzona w ramach firmy osoby fizycznej uległa przekształceniu w spółkę prawa handlowego, tj. spółkę z o.o.

Z dniem przekształcenia, powstała spółka z o.o. wstąpiła we wszelkie prawa i obowiązki przekształconego przedsiębiorcy, co oznacza, iż kontynuuje działalność prowadzoną dotychczas przez firmę osoby fizycznej. Pracownicy wnioskodawcy również z dniem przekształcenia stali się pracownikami powstałej spółki z o.o.

Należy zatem zgodzić się z wnioskodawcą, że w okresie od daty zarejestrowania płatnika składek i zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych pracowników, wnioskodawcę obowiązuje ustalona stopa procentowa wyliczona w trybie przewidzianym w ustawie o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, tj. przy uwzględnieniu rodzaju działalności według PKD ujętego w rejestrze

REGON. Zatem, po dniu dokonania przekształcenia działalności gospodarczej w spółkę z o.o., spółka traktowana jest jako nowy płatnik i powinna wyliczyć samodzielnie procent składki wypadkowej na podstawie PKD.

Status komorników sądowych wykonujących czynności w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym jako podatników VAT, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 15 kwietnia 2019 r., sygn. PT9.8101.1.2019

Zmiany w zasadach prowadzenia działalności przez komorników sądowych, wprowadzone przepisami ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych oraz ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych oceniane całościowo powodują, że należy uznać, że komornicy sądowi nie wykonują samodzielnie działalności gospodarczej w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy VAT, a co za tym idzie nie są podatnikami VAT.

Podstawa opodatkowania VAT w przypadku sprzedaży towarów w opakowaniach zwrotnych bez pobierania kaucji za te opakowania, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 kwietnia 2019 r., sygn. 0112-KDIL1-1.4012.34.2019.2.AK

Czynność oddawania przez wnioskodawcę wynajmowanych od spółki A kontenerów w nieodpłatne użytkowanie spółce B będzie służyć celom prowadzonej przez niego działalności gospodarczej (sprzedaży farb), a więc nie będzie stanowiła nieodpłatnego świadczenia usług, podlegającego opodatkowaniu w trybie art. 8 ust. 2 ustawy VAT. Tym samym przedmiotowe świadczenie nie będzie podlegało opodatkowaniu VAT.

W konsekwencji, sprzedaż przez wnioskodawcę towarów w kontenerach (opakowaniach zwrotnych), bez pobierania kaucji za te kontenery (opakowania zwrotne), w sytuacji gdy kontenery te są przedmiotem nieodpłatnego użytkowania przez nabywcę towarów (farb), nie powoduje włączenia do podstawy opodatkowania wartości tych kontenerów (opakowań zwrotnych).

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl